

Τριώδιον

Τῇ Παρασκευῇ Γ' Ἑβδομάδος εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Ἦχος β'. Τῇ Παρασκευῇ Ἑσπέρας

Μηναῖον - ΤΗ Δ' ΜΑΡΤΙΟΥ

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Συγγραφέως τῆς Κλίμακος

ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΗ

**Τῇ Παρασκευῇ Ἑσπέρας
Γ' Ἑβδομάδος 2019**

ΧΟΡΟΣ

Ἦχος βαρύς.

Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, εἰσάκουσόν μου, Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου· πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ. Εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἑσπερινή. Εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

Τοῦ Τριωδίου.

Στιχηρὸν Ἰδιόμελον. Ἦχος βαρύς.

Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

Ἀσώτου δίκην ἀπέστην, τῆς χάριτός σου Κύριε, καὶ τὸν πλοῦτον δαπανήσας τῆς χρηστότητος, ἐπὶ σὲ ἔδραμον, εὖσπλαγχνε κραυγάζων σοι ὁ Θεὸς ἡμαρτον ἐλέησόν με.

Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὗ ἀνταποδῶς μοι.

Ἀσώτου δίκην ἀπέστην, τῆς χάριτός σου Κύριε, καὶ τὸν πλοῦτον δαπανήσας τῆς χρηστότητος, ἐπὶ σὲ ἔδραμον, εὖσπλαγχνε κραυγάζων σοι ὁ Θεὸς ἡμαρτον ἐλέησόν με.

Μαρτυρικά.

Ἦχος β'.

Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε, εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Οἱ τὴν ἐπίγειον ἀπόλαυσιν μὴ ποθήσαντες Ἀθλοφόροι, οὐρανίων ἀγαθῶν ἠξιώθησαν, καὶ Ἀγγέλων συμπολῖται γεγονόνασι· Κύριε πρεσβείαις αὐτῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἦχος β'.

Γενηθήτω τὰ ᾠτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Τῶν ἀγίων Μαρτύρων, πρεσβευόντων ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ τὸν Χριστὸν ὑμνούντων, πᾶσα πλάνη πέπαυται, καὶ τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος, πίστει διασώζεται.

Ἦχος β'.

Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἴλασμός ἐστιν.

Χοροὶ Μαρτύρων ἀντέστησαν, τοῖς τυράννοις λέγοντες· Ἡμεῖς στρατευόμεθα τῷ Βασιλεῖ τῶν δυνάμεων, εἰ καὶ πυρὶ καὶ βασάνοις ἀναλώσητε ἡμᾶς, οὐκ ἀρνούμεθα τῆς Τριάδος τὴν δύναμιν.

Ἦχος β'.

Ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου. Ἦλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Μεγάλῃ ἡ δόξα, ἣν ἐκτήσασθε Ἅγιοι, διὰ τῆς πίστεως! οὐ μόνον γὰρ ἐν τῷ πάσχειν, τὸν ἐχθρὸν ἐνίκησατε, ἀλλὰ καὶ μετὰ θάνατον πνεύματα ἀπελαύνετε, ἀσθενοῦντας θεραπεύετε, ψυχῶν καὶ σωμάτων ἰατροί, πρεσβεύσατε πρὸς Κύριον, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στιχηρὰ τοῦ Μηναίου.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου.

Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός· ἀπὸ
φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν
Κύριον.

Πάτερ Ἰωάννη Ὅσιε, διαπαντός
ἀληθῶς, τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι, τὰς
ὕψώσεις ἔφερες, μελετῶν πρακτικώτατα,
τὰ θεόπνευστα, λόγια πάνσοφε, καὶ
τὴν ἐκεῖθεν, ἀναπηγάζουσιν, χάριν
ἐπλούτησας, γεγωνὶς μακάριος, τῶν
ἀσεβῶν, πάντων τὰ βουλεύματα,
καταστρεψάμενος.

Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος καὶ πολλή
παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται
τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Πάτερ Ἰωάννη Ὅσιε, διαπαντός
ἀληθῶς, τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι, τὰς
ὕψώσεις ἔφερες, μελετῶν πρακτικώτατα,
τὰ θεόπνευστα, λόγια πάνσοφε, καὶ
τὴν ἐκεῖθεν, ἀναπηγάζουσιν, χάριν
ἐπλούτησας, γεγωνὶς μακάριος, τῶν
ἀσεβῶν, πάντων τὰ βουλεύματα,
καταστρεψάμενος.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη,
ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Πάτερ Ἰωάννη ἔνδοξε, ταῖς τῶν
δακρύων πηγαῖς, τὴν ψυχὴν καθαιρόμενος,
καὶ παννύχοις στάσεσι τὸν Θεὸν
ἱλασκόμενος, ἀνεπτερώθης πρὸς τὴν
ἀγάπην τὴν τούτου Μάκαρ, καὶ
ὠραιότητα, ἧς ἐπαξίως νῦν ἀπολαύεις
ἄλῃκτα, χαρμονικῶς, μετὰ τῶν συνάθλων
σου, θεόφρον Ὅσιε.

Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ'
ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν
αἰῶνα.

Πάτερ Ἰωάννη Ὅσιε, ἀναπτερώσας
τὸν νοῦν, πρὸς Θεὸν διὰ πίστεως, κοσμικῆς
συγχύσεως, ἐβδελύξω τὸ ἄστατον, καὶ
τὸν Σταυρόν σου, ἀναλαβόμενος τῷ
Παντεπόπῃ, κατηκολούθησας, σῶμα
δυσήνιον ἀγωγαῖς ἀσκήσεως τῷ λογισμῷ,
σθένει δουλωσάμενος τοῦ θείου Πνεύματος.

Δόξα. **Νεκρώσιμον.**

Ἦχος β'.

Οἶμοι οἶον ἀγῶνα ἔχει ἡ ψυχὴ,
χωριζομένη ἐκ τοῦ σώματος! οἶμοι πόσα
δακρύνει τότε, καὶ οὐχ ὑπάρχει ὁ ἐλεῶν
αὐτήν! πρὸς τοὺς Ἀγγέλους τὰ ὄμματα
ρέπουσα, ἄπρακτα καθικετεύει, πρὸς τοὺς
ἀνθρώπους τὰς χεῖρας ἐκτείνουσα, οὐκ ἔχει
τὸν βοηθοῦντα. Διὸ ἀγαπητοί μου ἀδελφοί,
ἐννοήσαντες ἡμῶν τὸ βραχὺ τῆς ζωῆς, τοῖς
μεταστάσι τὴν ἀνάπαυσιν, παρὰ Χριστοῦ
αἰτησώμεθα, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα
ἔλεος.

Τῆς Ὀκτωήχου ---

Καὶ νῦν. **Ἦχος β'.**

Τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ Ἦχου.

Παρθένε ἡ σκία τοῦ νόμου, τῆς
χάριτος ἐλθούσης· ὥς γὰρ ἡ βάτος οὐκ
ἐκαίετο καταφλεγόμενη, οὕτω παρθένος
ἔτεκες, καὶ παρθένος ἔμεινας, ἀντὶ στόλου
πυρός, δικαιοσύνης ἀνέτειλεν Ἥλιος, ἀντὶ
Μωϋσέως Χριστός, ἡ σωτηρία τῶν ψυχῶν
ἡμῶν.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Σοφία. Ὁρθοί.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου
Πατρός, οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ
Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν,
ιδόντες φῶς ἐσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα,
Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα Θεόν. Ἄξιόν σε ἐν
πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις,
Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ
δοξάζει.

Τὰ Ἀναγνώσματα

ΙΕΡΕΥΣ

Ἐσπέρας...

Τοῦ Τριωδίου - -

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Προκείμενον. Ἦχος δ'.

Ψαλμὸς ΝΘ' (59).

Δὸς ἡμῖν βοήθειαν ἐκ θλίψεως, καὶ
ματαία σωτηρία ἀνθρώπου.

Ὁ Θεός, ἀπώσω ἡμᾶς καὶ καθεῖλες ἡμᾶς.

Γενέσεως τὸ ἀνάγνωσμα.

ΙΕΡΕΥΣ

Σοφία. Πρόσχωμεν.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Κεφ. Η', 4-21

Ἐκάθισεν ἡ κιβωτὸς ἐν μηνὶ τῷ ἐβδόμῳ,
ἐβδόμη καὶ εἰκάδι τοῦ μηνός, ἐπὶ τὰ ὄρη
τὰ Ἀραράτ. Τὸ δὲ ὕδωρ πορευόμενον
ἤλαττονοῦτο ἕως τοῦ δεκάτου μηνός. Ἐν
δὲ τῷ δεκάτῳ μηνί, τῇ πρώτῃ τοῦ μηνός,
ὥφθησαν αἱ κεφαλαὶ τῶν ὀρέων. Καὶ
ἐγένετο μετὰ τεσσαράκοντα ἡμέρας,
ἠνέωξε Νῶε τὴν θυρίδα τῆς κιβωτοῦ, ἣν
ἐποίησε. Καὶ ἀπέστειλε τὸν κόρακα τοῦ
ιδεῖν, εἰ κεκόπακε τὸ ὕδωρ, καὶ ἐξελθών,
οὐκ ἀνέστρεψεν, ἕως τοῦ ξηρανθῆναι
τὸ ὕδωρ ἀπὸ τῆς γῆς. Καὶ ἀπέστειλε τὴν
περιστερὰν ὀπίσω αὐτοῦ ἰδεῖν, εἰ κεκόπακε
τὸ ὕδωρ ἀπὸ τῆς γῆς. Καὶ οὐχ εὐροῦσα ἡ

περιστερὰ ἀνάπαυσιν τοῖς ποσὶν αὐτῆς,
ὑπέστρεψε πρὸς αὐτὸν εἰς τὴν κιβωτόν, ὅτι
ὕδωρ ἦν ἐπὶ πᾶν τὸ πρόσωπον τῆς γῆς, καὶ
ἐκτείνας τὴν χεῖρα αὐτοῦ, ἔλαβεν αὐτήν,
καὶ εἰσήγαγεν αὐτὴν πρὸς αὐτὸν εἰς τὴν
κιβωτόν. Καὶ ἐπισχὼν ἔτι ἡμέρας ἑπτὰ
ἐτέρας, πάλιν ἐξαπέστειλε τὴν περιστερὰν
ἐκ τῆς κιβωτοῦ. Καὶ ἀνέστρεψε πρὸς αὐτὸν ἡ
περιστερὰ τὸ πρὸς ἐσπέραν, καὶ εἶχε φύλλον
ἐλαίας, κάρφος ἐν τῷ στόματι αὐτῆς, καὶ
ἔγνω Νῶε, ὅτι κεκόπακε τὸ ὕδωρ ἀπὸ τῆς
γῆς. Καὶ ἐπισχὼν ἔτι ἡμέρας ἑπτὰ ἐτέρας,
πάλιν ἐξαπέστειλε τὴν περιστερὰν, καὶ
οὐ προσέθετο τοῦ ἐπιστρέψαι πρὸς αὐτὸν
ἔτι. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐνὶ καὶ ἑξακοσιοστῷ
ἔτει ἐν τῇ ζωῇ τοῦ Νῶε, τοῦ πρώτου μηνός
μια τοῦ μηνός, ἐξέλιπε τὸ ὕδωρ ἀπὸ τῆς
γῆς. Καὶ ἀπεκάλυψε Νῶε τὴν στέγην τῆς
Κιβωτοῦ, ἣν ἐποίησε, καὶ εἶδεν, ὅτι ἐξέλιπε
τὸ ὕδωρ ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς. Ἐν δὲ τῷ
δευτέρῳ μηνί, ἐβδόμη καὶ εἰκάδι τοῦ μηνός,
ἐξηράνθη ἡ γῆ. Καὶ εἶπε Κύριος ὁ Θεός
πρὸς Νῶε, λέγων· Ἐξελθε ἐκ τῆς κιβωτοῦ
σύ, καὶ ἡ γυνὴ σου, καὶ οἱ υἱοί σου, καὶ αἱ
γυναῖκες τῶν υἱῶν σου μετὰ σοῦ, καὶ πάντα
τὰ θηρία, ὅσα ἐστὶ μετὰ σοῦ, καὶ πᾶσα σὰρξ,
ἀπὸ πετεινῶν ἕως κτηνῶν, καὶ πᾶν ἔρπετόν
κινούμενον ἐπὶ τῆς γῆς ἐξάγαγε μετὰ
σεαυτοῦ, καὶ αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε
ἐπὶ τῆς γῆς. Καὶ ἐξῆλθε Νῶε, καὶ ἡ γυνὴ
αὐτοῦ, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, καὶ αἱ γυναῖκες τῶν
υἱῶν αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, καὶ πάντα τὰ θηρία,
καὶ πάντα τὰ κτήνη, καὶ πᾶν πετεινόν, καὶ
πᾶν ἔρπετόν κινούμενον ἐπὶ τῆς γῆς κατὰ
γένος αὐτῶν, ἐξῆλθεν ἐκ τῆς κιβωτοῦ, ἐν
μια τοῦ μηνός τοῦ τρίτου. Καὶ ὠκοδόμησε
Νῶε θυσιαστήριον τῷ Κυρίῳ, καὶ ἔλαβεν
ἀπὸ πάντων τῶν κτηνῶν τῶν καθαρῶν, καὶ

ἀπὸ πάντων τῶν πετεινῶν τῶν καθαρῶν,
καὶ ἀνήνεγκεν εἰς ὀλοκάρπωσιν ἐπὶ τὸ
θυσιαστήριον. Καὶ ὡσφράνθη Κύριος ὁ Θεὸς
ὁσμὴν εὐωδίας.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. β'.

Ψαλμὸς Ξ' (60).

Εἰσάκουσόν, ὁ Θεός, τῆς δεήσεώς μου·
πρόσχες τῇ προσευχῇ μου.

Οὕτω ψαλῶ τῷ Ὄνόματί σου εἰς τοὺς
αἰῶνας.

(ἐμμελῶς)

Κέλευσον.

ΙΕΡΕΥΣ

Σοφία. Ὁρθοί. Φῶς Χριστοῦ φαίνει πᾶσι.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Παροιμιῶν τὸ ἀνάγνωσμα.

ΙΕΡΕΥΣ

Σοφία. Πρόσχωμεν.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Κεφ. 10, 31-32 and 11, 1-12

Στόμα δικαίου ἀποστάζει σοφίαν,
γλῶσσα δὲ ἀδίκου ἐξολεῖται· Χεὶλη ἀνδρῶν
δικαίων ἐπίστανται χάριτας, στόμα δὲ
ἀσεβῶν καταστρέφεται. Ζυγοὶ δόλιοι
βδέλυγμα ἐνώπιον Κυρίου, στάθμιον δὲ
δίκαιον δεκτὸν αὐτῷ. Οὐ ἔαν εἰσέλθῃ ὕβρις,
ἐκεῖ καὶ ἀτιμία, στόμα δὲ ταπεινῶν μελετᾷ
σοφίαν. Τελειότης εὐθέων ὁδηγήσει αὐτούς,
καὶ ὑποσκελισμὸς ἀθετούντων προνομεύσει
αὐτούς. Οὐκ ὠφελήσει ὑπάρχοντα ἐν ἡμέρᾳ
θυμοῦ, δικαιοσύνη δὲ ῥύσεται ἀπὸ θανάτου.
Ἀποθανῶν δίκαιος ἔλιπε μετὰμελον·
πρόχειρος δὲ γίνεται καὶ ἐπίχαρτος ἀσεβῶν
ἀπώλεια. Δικαιοσύνη ἀμώμου ὀρθοτομεῖ
ὁδούς, ἀσέβεια δὲ περιπίπτει ἀδικίᾳ.
Δικαιοσύνη ἀνδρῶν ὀρθῶν ῥύσεται αὐτούς,
τῇ δὲ ἀβουλίᾳ ἀλίσκονται παράνομοι.

Τελευτήσαντος ἀνδρὸς δικαίου οὐκ ὄλλυται
ἐλπίς, τὸ δὲ καύχημα τῶν ἀσεβῶν ὄλλυται.
Δίκαιος ἐκ θήρας ἐκδύνει, ἀντ' αὐτοῦ δὲ
παραδίδεται ὁ ἀσεβής. Ἐν στόματι ἀσεβῶν
παγὶς πολίταις, αἴσθησις δὲ δικαίων εὖοδος.
Ἐν ἀγαθοῖς δικαίων κατάρθωται πόλις,
καὶ ἐν ἀπωλείᾳ ἀσεβῶν ἀγαλλίαμα. Ἐν
εὐλογίᾳ εὐθέων ὑψωθήσεται πόλις, στόματι
δὲ ἀσεβῶν κατασκαφήσεται. Μυκτηρίζει
πολίτας ἐνδεὴς φρενῶν, ἀνὴρ δὲ φρόνιμος
ἡσυχίαν ἄγει.

(Go back to the Presanctified Liturgy booklet.)